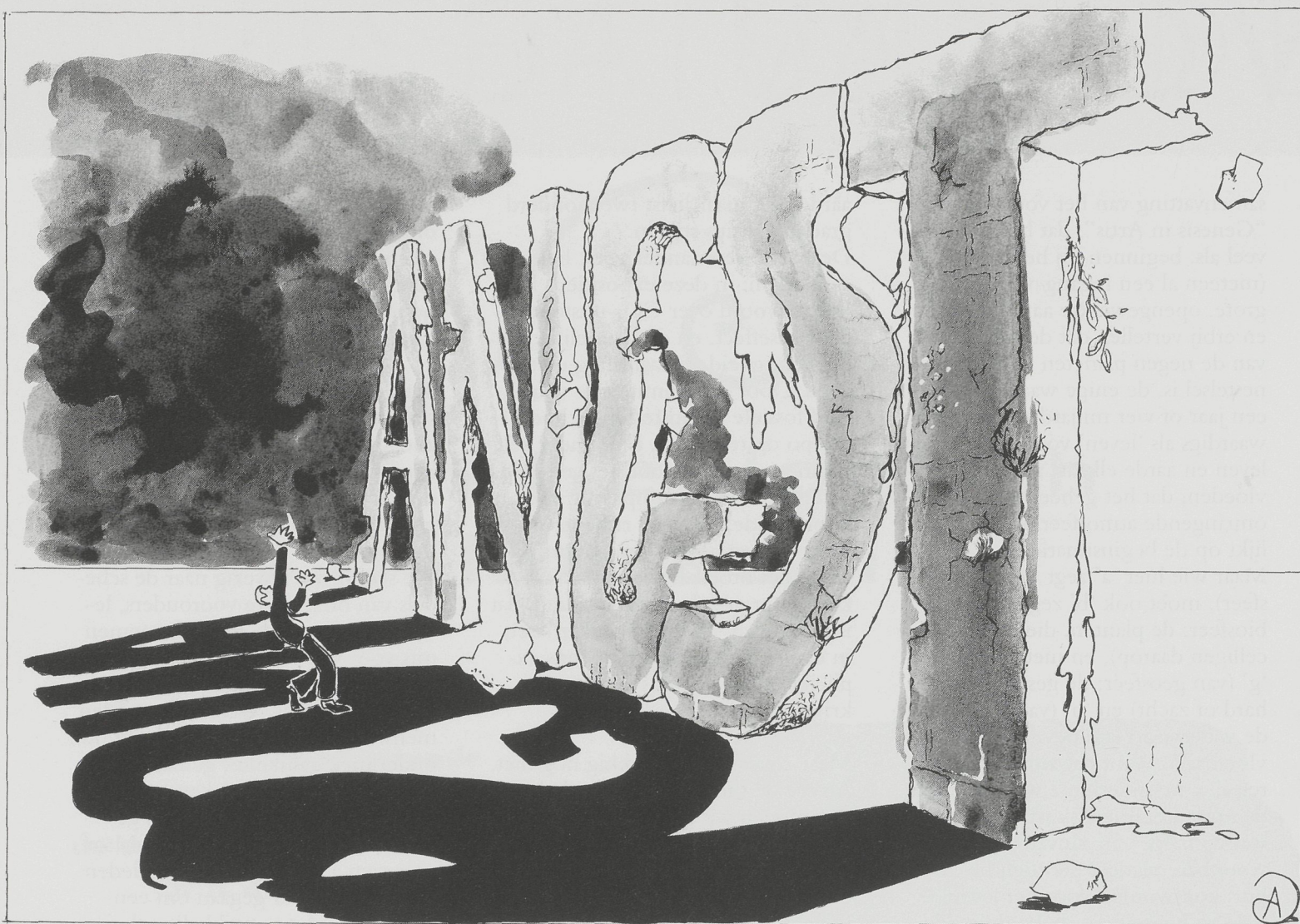




Gert J. Peelen

Angst voor

"Mensen met een sociale fobie praten niet over hun probleem, maar schamen zich in stilte dood."

Zonder dat iemand er destijds ooit weet van heeft gehad, leed de legendarische hoogleraar in de vaderlandse geschiedenis, *Jan Romein*, aan een merkwaardig psychisch probleem dat men bij een professor niet snel zou verwachten: een hevige spreekangst maakte de talrijke colleges die hij verplicht was af te draaien, tot een steeds weerkerende marteling. Die waarheid kwam pas onlangs aan het licht, toen zijn tot voor kort ongepubliceerde dagboeken, na een halve eeuw aan de openbaarheid werden prijsgegeven.

Alleen al de gedachte aan de lange reeks mondelinge voordrachten die hij, week in week uit, moest houden, was voor hem haast onverdraaglijk, zoals blijkt uit de regels die hij op 6 juli 1942 - bijna drie jaar nadat zijn professoraat een aanvang nam - aan het discrete dagboekpapier toevertrouwde: "Ik leefde niet meer. Ik zag als in een mist een rij troebele lantaarns, van college tot college. Daarbuiten bestond niets meer, bestond ik niet meer. Donderdag 's middags om 4 uur herleefde ik flauwtjes, omdat ik er dan af was tot Dinsdag 's middags. De ochtend van elke college-dag was ik niets meer waard. Ik probeerde er dan niet aan te denken, maar het enige,